

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SUDA (vijeće za dopuštanje žalbi)

8. svibnja 2023.*

„Žalba – Žig Europske unije – Dopuštanje žalbi – Članak 170.b Poslovnika Suda –
Zahtjev kojim se dokazuje važnost pitanja za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije –
Djelomično dopuštanje žalbe”

U predmetu C-776/22 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 20. prosinca 2022.,

Studio Legale Ughi e Nunziante, sa sjedištem u Rimu (Italija), koji zastupaju L. Cascone,
A. Clemente, F. De Filippis, i A. Marega, *avvocati*,

žalitelj,

a druga stranka postupka je:

Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO),

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (vijeće za dopuštanje žalbi)

u sastavu: L. Bay Larsen, potpredsjednik Suda, M. Safjan i N. Jääskinen (izvjestitelj), suci,

tajnik: A. Calot Escobar,

s obzirom na prijedlog suca izvjestitelja i saslušavši nezavisnog odvjetnika J. Richard de la Tour,

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Društvo Studio Legale Ughi e Nunziante svojom žalbom zahtijeva ukidanje rješenja Općeg suda Europske unije od 10. listopada 2022., Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO – Nunziante et Ughi (UGH I E NUNZIANTE) (T-389/22, neobjavljeno, u daljnjem tekstu: pobijano rješenje, EU:T:2022:662) kojim je Opći sud odbio zahtjev za poništenje odluke petog žalbenog vijeća

* Jezik postupka: talijanski

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. travnja 2022. (predmet R 407/2021-5), u vezi s postupkom povodom opoziva žiga društva Ughi e Nunziante, koji je pokrenulo društvo Studio Legale Ughi e Nunziante.

Zahtjev za dopuštanje žalbe

- 2 Na temelju članka 58.a prvog stavka Statuta Suda Europske unije, osim ako Sud prethodno odluči da je treba dopustiti, nije dopuštena žalba protiv odluke Općeg suda koja se odnosi na odluku neovisnog žalbenog vijeća EUIPO-a.
- 3 U skladu s člankom 58.a trećim stavkom tog Statuta, žalba se dopušta, u cijelosti ili djelomično, u skladu s detaljnim pravilima utvrđenima u Poslovniku Suda, ako otvara važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 4 U skladu s člankom 170.a stavkom 1. Poslovnika Suda, u slučajevima iz članka 58.a prvog stavka navedenog statuta, žalitelj svojoj žalbi prilaže zahtjev za dopuštanje žalbe, u kojem izlaže važno pitanje koje žalba otvara za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije i koji sadržava sve potrebne elemente kako bi Sud mogao odlučiti o tom zahtjevu.
- 5 U skladu s člankom 170.b stavcima 1. i 3. tog Poslovnika, Sud o zahtjevu za dopuštanje žalbe odlučuje obrazloženim rješenjem u najkraćem mogućem roku.
- 6 U skladu s člankom 170.b stavkom 4. drugom rečenicom istog poslovnika, strankama u postupku pred Općim sudom dostavlja se rješenje iz prethodnog stavka, uz žalbu, te se u njemu, ako se žalba djelomično dopusti, navode žalbeni razlozi ili dijelovi žalbe na koje se treba odnositi odgovor na žalbu.

Žaliteljeva argumentacija

- 7 U prilog svojem zahtjevu za dopuštanje žalbe žalitelj ističe da se svakim od njegovih triju žalbenih razloga koji se temelje, prvi, na povredi članka 119. i 126. Poslovnika Općeg suda, drugi na povredi članka 19. Statuta Suda Europske unije i članka 51. Poslovnika Općeg suda i treći na povredi članka 47. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i, eventualno, članka 51. stavka 4. i članka 55. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, postavlja pitanje važno za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 8 To je slučaj s prvim žalbenim razlogom, kojim žalitelj tvrdi da je Opći sud povrijedio članke 119. i 126. Poslovnika Općeg suda jer to rješenje nije dovoljno obrazloženo. Naime, pobijano rješenje ne sadržava nikakvu argumentaciju kojom bi se opravdala primjenjivost zahtjeva neovisnosti odvjetnika u slučaju da je žalitelj odvjetnički ured čiji su zastupnici pred Općim sudom, osim toga, njegovi članovi. Usto, Opći sud nije obrazložio svoje utvrđenje u točki 16. pobijanog rješenja, prema kojem se samom činjenicom da su opunomoćeni odvjetnici članovi udruženja isključuje njihova neovisnost.
- 9 Drugim žalbenim razlogom žalitelj prigovara Općem sudu da je povrijedio članak 19. Statuta Suda Europske unije i članak 51. Poslovnika Općeg suda jer nije uzeo u obzir sudsku praksu Suda u pogledu zahtjeva neovisnosti odvjetnika prema kojem su interesi zaštićeni tim zahtjevom zaštita i obrana interesa stranke (vidjeti u tom smislu presudu od 14. srpnja 2022., Universität Bremen/REA, C-110/21 P, EU:C:2022:555).

- 10 Stoga je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da član odvjetničkog ureda koji je žalitelj u postupku koji se pred njim vodi nije neovisan. Naime, žalitelj u tom pogledu navodi, s jedne strane, da u talijanskom pravnom poretku ne postoji radnopravni odnos između strukovnog udruženja i jednog od njegovih članova s obzirom na to da je odvjetnička djelatnost u Italiji strukturno nespojiva s plaćenim zaposlenjem u smislu talijanskog prava. S druge strane, to što udruženju usluge pružaju njegovi članovi u potpunosti je obuhvaćeno tim pravom i etičkim pravilima kojima se uređuje obavljanje profesije u Italiji, kojima se svima predviđa dužnost odvjetničke neovisnosti.
- 11 Usto, žalitelj podsjeća na sudsku praksu Suda koja proizlazi iz presude od 24. ožujka 2022., PJ i PC/EUIPO (C-529/18 P i C-531/18 P, EU:C:2022:218, t. 72.), prema kojoj postojanje bilo kakve građanskopravne ugovorne veze između odvjetnika i njegove stranke nije dovoljno da bi se smatralo da se taj odvjetnik nalazi u situaciji koja očito ugrožava njegovu sposobnost da brani interese svoje stranke poštujući pritom kriterij neovisnosti. Zapravo, položaj odvjetnika koji je član odvjetničkog ureda i kojeg je potonji ovlastio da ga zastupa kao tužitelja pred Općim sudom Europske unije ne podrazumijeva nikakav sukob interesa, već može podrazumijevati postojanje zajedničkih interesa.
- 12 Stoga žalitelj zaključuje da je pobijano rješenje „utemeljeno” na staroj sudskoj praksi i da se njime ne uzima u obzir nedavno „preusmjeravanje” te sudske prakse Suda, što ozbiljno ugrožava jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 13 Trećim žalbenim razlogom, koji se osobito temelji na povredi članaka 47. i 52. Povelje, žalitelj prigovara Općem sudu da nije dopustio ispravak tužbe jer taj ispravak nije izričito predviđen njegovim poslovnikom i da je stoga automatski proglasio tužbu nedopuštenom. Opći sud tako je zanemario činjenicu da zahtjev neovisnosti odvjetnika proizlazi iz sudske prakse i da, kao takav, ispravak nije izričito predviđen zbog nepostojanja pravila u području neovisnosti. Taj je zahtjev uostalom bio utvrđen kršenjem nužnosti zakonodavnog predviđanja u smislu članka 52. Povelje.
- 14 Osim toga, žalitelj tvrdi da se u slučaju nedostatka zastupanja automatskim proglašenjem nedopuštenosti tužbe ne poštuju bit prava na pristup pravosuđu, načelo proporcionalnosti i ustavne tradicije zajedničke državama članicama te nacionalno pravo i praksa država članica.
- 15 Iz prethodno navedenog proizlazi da se trećim žalbenim razlogom postavlja važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije, u suprotnom bi došlo do teške povrede prava utvrđenih Poveljom i odredbi Povelje o mogućnostima ograničavanja tih prava.

Ocjena Suda

- 16 Najprije valja istaknuti da je na žalitelju da dokaže da su pitanja istaknuta u žalbi važna za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije (rješenje od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 20. i navedena sudska praksa).
- 17 Usto, kao što to proizlazi iz članka 58.a trećeg stavka Statuta Suda Europske unije, u vezi s člankom 170.a stavkom 1. i člankom 170.b stavkom 4. drugom rečenicom Poslovnika, zahtjev za dopuštanje žalbe mora sadržavati sve elemente koji su nužni kako bi Sudu omogućili da odluči o tom zahtjevu i da, u slučaju njezina djelomičnog dopuštanja, odredi žalbene razloge ili dijelove žalbe na koje se treba odnositi odgovor na žalbu. Naime, budući da se mehanizmom prethodnog dopuštanja žalbi iz članka 58.a tog statuta nadzor Suda nastoji ograničiti na pitanja važna za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije, Sud u okviru žalbe treba ispitati samo žalbene

razloge koji se odnose na takva pitanja i koje je odredio žalitelj (rješenja od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 21. i od 30. siječnja 2023., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, t. 11.).

- 18 Stoga, u svakom slučaju, zahtjev za dopuštanje žalbe mora jasno i precizno navoditi razloge na kojima se žalba temelji, identificirati s istom preciznošću i jasnoćom pravno pitanje istaknuto u svakom žalbenom razlogu, pojasniti je li to pitanje važno za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije te posebno iznijeti razloge zbog kojih je navedeno pitanje važno s obzirom na istaknuti kriterij. Kada je riječ, osobito, o žalbenim razlozima, zahtjevom za dopuštanje žalbe mora se pobliže odrediti odredbu prava Unije ili sudsku praksu koja je povrijeđena pobijanom presudom ili rješenjem, sažeto izložiti pogrešku koja se tiče prava koju je navodno počinio Opći sud i navesti u kojoj je mjeri ta pogreška utjecala na ishod pobijane presude ili rješenja. Kada istaknuta pogreška koja se tiče prava proizlazi iz povrede sudske prakse, u zahtjevu za dopuštanje žalbe mora se sažeto, ali jasno i precizno navesti, kao prvo, u čemu se sastoji navodna proturječnost, navodeći i točke pobijane presude ili rješenja koje žalitelj dovodi u pitanje u žalbi kao i točke odluke Suda ili Općeg suda koje pritom nisu bile uzete u obzir i, kao drugo, konkretne razloge zbog kojih takvo proturjeđe otvara pitanje važno za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije (rješenje od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 22. i od 30. siječnja 2023., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, t. 12.).
- 19 U skladu s načelom prema kojem je teret dokazivanja na podnositelju zahtjeva za dopuštanje žalbe, žalitelj mora dokazati da, neovisno o pravnim pitanjima koja je istaknuo u svojoj žalbi, ona otvara jedno ili više važnih pitanja za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije, pri čemu značaj tog kriterija prelazi okvire presude koja je predmet žalbe i, u konačnici, njegove žalbe (rješenje od 16. studenoga 2022., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, t. 32. i 30. siječnja 2023., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, t. 15.).
- 20 To dokazivanje samo po sebi podrazumijeva da se postojanje i važnost takvih pitanja utvrde na temelju konkretnih elemenata koji su svojstveni predmetnom slučaju, a ne samo općenitih argumenata (rješenje od 16. studenoga 2022., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, t. 33. i 30. siječnja 2023., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, t. 16.).
- 21 U ovom slučaju valja utvrditi, kao prvo, da se u zahtjevu za dopuštanje žalbe precizno i jasno navode tri žalbena razloga istaknuta u okviru žalbe, od kojih se prvi temelji na povredi članka 119. i 126. Poslovnika Općeg suda, drugi na pogrešnoj primjeni sudske prakse Suda o primjeni članka 19. trećeg stavka Statuta Suda Europske unije i članka 51. Poslovnika Općeg suda dok se treći temelji na povredi članka 47. i 52. Povelje i eventualno članka 51. stavka 4. i članka 55. stavka 1. Poslovnika Općeg suda.
- 22 Kao drugo, kad je riječ o prvom žalbenom razlogu, valja istaknuti da se u zahtjevu za dopuštanje žalbe u dovoljnoj mjeri iznosi u čemu je navodna pogreška koja proizlazi iz povrede članka 119. i 126. Poslovnika Općeg suda. Naime, iz tog zahtjeva proizlazi da se navedena navodna pogreška temelji na činjenici da pobijano rješenje, s jedne strane, nije dovoljno obrazloženo, s obzirom na to da je Opći sud samo uputio na jednu od svojih prijašnjih odluka u kojoj nije bila obrazložena primjenjivost zahtjeva neovisnosti odvjetnika u slučaju da je tužitelj odvjetnički ured i da ga jedan od njegovih članova zastupa pred Općim sudom, a da pritom nije iznio potpuno obrazloženje o tom pitanju. S druge strane, iako je Opći sud sudsku praksu Suda u tom području naveo u pobijanom rješenju, propustio ju je uzeti u obzir i primijeniti.

- 23 Suprotno tome, iako žalitelj navodi pitanje koje se postavlja u okviru njegova prvog žalbenog razloga, koji se u biti sastoji od utvrđivanja postoji li nedostatak u obrazloženju u slučaju kada Opći sud samo po analogiji upućuje na prijašnje odluke koje se odnose na predmetno pitanje, a da pritom ne iznosi potpuno obrazloženje o tom pitanju, on u svakom slučaju ne dokazuje u dovoljnoj mjeri zbog čega navodni nedostatak u obrazloženju pobijanog rješenja otvara važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije. Naime, žalitelj, koji se samo poziva na općenite argumente, ne pruža nijedan element kojim bi dokazao da se tim žalbenim razlogom postavlja pitanje čija važnost nadilazi okvir rješenja na koji je uložena žalba i, u konačnici, njegove žalbe.
- 24 Kao treće, što se tiče pitanja postavljenog u okviru drugog žalbenog razloga, valja utvrditi da se u zahtjevu za dopuštanje žalbe u dovoljnoj mjeri iznosi od čega se sastoji navodna pogreška koja proizlazi iz nepoštovanja sudske prakse, u kojoj je mjeri ta navodna pogreška utjecala na rezultat pobijanog rješenja i konkretne razloge zbog kojih takva pogreška, pod pretpostavkom da se utvrdi, otvara važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 25 Naime, iz tog zahtjeva proizlazi da se navodna pogreška temelji na činjenici da je pobijanim rješenjem povrijeđena sudska praksa koja proizlazi iz presude od 14. srpnja 2022., *Universität Bremen/REA* (C-110/21 P, EU:C:2022:555, t. 67.), prema kojoj zahtjev neovisnosti odvjetnika predviđen pravom Unije treba tumačiti na način da se slučajevi nedopuštenosti ograniče samo na slučajeve u kojima je očito da dotični zastupnik ne može osigurati svoju zadaću obrane na način da najbolje služi interesima svoje stranke, tako da ga treba isključiti u njezinu interesu. Međutim, prema navedenom zahtjevu, da je takva pogreška utvrđena, tužba pred Općim sudom bila bi dopuštena.
- 26 Usto, žalitelj navodi pitanje postavljeno u okviru njegova drugog žalbenog razloga, koji se u biti sastoji od utvrđivanja podrazumijeva li sudska praksa proizišla iz presude od 14. srpnja 2022., *Universität Bremen/REA* (C-110/21 P, EU:C:2022:555, t. 67.), koja se odnosi na primjenu članka 19. trećeg stavka Statuta Suda Europske unije, da odvjetnici koji su članovi odvjetničkog ureda i koje je ono ovlastilo ispunjavaju zahtjev neovisnosti kako ga je definirao Sud. Naglašavajući da u talijanskom pravu ne postoji radnopravni odnos između profesionalnog udruženja odvjetnika i jednog od njezinih članova i da član koji je ovlašten zastupati to udruženje pred sudom ne može biti u sukobu interesa s tim udruženjem, žalitelj upućuje na to da pravno pitanje istaknuto u njegovu drugom žalbenom razlogu prelazi okvir njegove žalbe s obzirom na to da će odgovor na to pitanje imati posljedice koje uvelike nadilaze predmetni slučaj. Pritom žalitelj navodi konkretne razloge zbog kojih je takvo pitanje važno za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 27 Kao četvrto, što se tiče pitanja postavljenog u okviru trećeg žalbenog razloga, valja utvrditi da se u zahtjevu za dopuštanje žalbe u dovoljnoj mjeri iznosi u čemu se sastoji navodna pogreška koja proizlazi iz nepoštovanja sudske prakse, u kojoj je mjeri ta navodna pogreška utjecala na rezultat pobijanog rješenja i konkretne razloge zbog kojih takva pogreška, pod pretpostavkom da se utvrdi, otvara važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 28 Naime, iz tog zahtjeva proizlazi da se navodna pogreška koja se tiče prava u biti sastoji od činjenice da je Opći sud, nakon što je utvrdio nedostatak neovisnosti triju odvjetnika koji su pred njim zastupali žalitelja, utvrdio da u Poslovniku Općeg suda nije izričito predviđena nikakva mogućnost ispravka. U suprotnom bi žalitelj mogao izbjeći proglašenje njegove tužbe nedopuštenom.

- 29 Osim toga, s jedne strane, žalitelj navodi pitanje postavljeno u okviru njegova trećeg žalbenog razloga, koji se u biti sastoji od toga da se utvrdi podrazumijevaju li članci 47. i 52. Povelje, kada stranku, prema mišljenju Općeg suda, nije uredno zastupao odvjetnik u smislu članka 19. Statuta Suda Europske unije, da Opći sud mora o tome obavijestiti navedenu stranku prije donošenja odluke o odbijanju tužbe kako bi joj omogućio uredno zastupanje. S druge strane, iz zahtjeva za dopuštanje žalbe proizlazi da važnost eventualne obveze Općeg suda da tužitelju omogući da ispravi svoju tužbu prije nego što utvrdi njezinu nedopuštenost, a da se pritom ne povrijede prava zajamčena Poveljom, prelazi okvir samog pobijanog rješenja. U tom pogledu valja istaknuti da takvo pitanje nije povezano s posebnim područjem prava Unije, nego se odnosi na sve vrste sporova pokrenutih pred Općim sudom za koje se zahtijeva zastupanje od strane odvjetnika u smislu članka 19. trećeg stavka Statuta Suda Europske unije.
- 30 S obzirom na elemente koje je iznio žalitelj, ovim zahtjevom za dopuštanje žalbe u dovoljnoj se mjeri dokazuje da drugi i treći žalbeni razlog otvaraju važna pitanja za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 31 S obzirom na prethodna razmatranja, žalbu valja prihvatiti u pogledu njezina drugog i trećeg žalbenog razloga, na koje se treba odnositi odgovor na žalbu, a u preostalom dijelu valja je odbiti.

Troškovi

- 32 U skladu s člankom 170.b stavkom 4. Poslovnika, ako se žalba u cijelosti ili djelomično dopusti, na temelju kriterija iz članka 58.a trećeg stavka Statuta Suda Europske unije, postupak se nastavlja u skladu s člancima 171. do 190.a navedenog Poslovnika.
- 33 U skladu s člankom 137. Poslovnika, koji se na žalbeni postupak primjenjuje na temelju članka 184. stavka 1. tog Poslovnika, odluka o troškovima donosi se u presudi ili rješenju kojim se završava postupak.
- 34 Slijedom toga, s obzirom na to da je zahtjev za dopuštanje žalbe djelomično prihvaćen, o troškovima će se odlučiti naknadno.

Slijedom navedenog, Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) rješava:

- 1. Žalba se djelomično dopušta.**
- 2. Odgovor na žalbu odnosit će se na drugi i treći žalbeni razlog.**
- 3. O troškovima će se odlučiti naknadno.**

Potpisi